

Randers, og at Vandet mellem Frisen vold og Randers er et laaset Vand, hvor Fiskene gaar op og ned. Naar de løber imod Tremmerne ved Laksegaarden, kan det godt være, at de gaar tilbage til Randers igen. At det er let at fange dem i dette laasede Vand, kan man nok forstaa.

Den højtærede Minister skriver i Anmærkningerne, at det er en Forudsætning at nedsætte et mindre Udvalg af sagkyndige paa dette Omraade til at forberede Lovens Revision. Jeg er selvfølgelig glad ved, at Ministeren vil lade denne Sag undersøge, men det forekommer mig, som kender denne Sag og kender de Vande, i det mindste Gudenaalen, saa at sige ud og ind, at der ikke behøves noget sagkyndigt Udvalg. Navnlig vil jeg gerne spørge den højtærede Minister om, hvad han forstaa ved et sagkyndigt Udvalg, om det er Ministerens Hensigt, at det blot skal bestaa af teoretisk uddannede sagkyndige, eller om der ogsaa skal være praktiske Fiskere deri; thi jeg mener rigtignok, at skal det Udvalg have nogen Betydning, maa der absolut gives Fiskere fra Gudenaalen og Randers Fjord Søde i det.

Til Slutning skal jeg lige nævne Aalegaarden ved Resenbrø, som er blevet omtalt af flere Medlemmer. Jeg besøgte Stedet i Efteraaret og var en Tur ned ad Aalen. Det var ret interessant at lægge Mærke til, at ovenfor denne Aalegaard — mellem Resenbrø og Silkeborg — dreves der et rigt og stærkt Aalefiskeri; der stod Ruse ved Ruse, en Mængde Smaafolk sætter Ruser ud, hvor de kan tage Aal baade Morgen og Aften, og de har en ret væsentlig Indtægt derved. Nedenfor Aalegaarden derimod kunde vi næsten ikke finde en eneste Ruse, og hvorfor? Fordi der ingen Aal kom; Aalegaardens tætte Tremmer spærrer, der tages alle Aalene. Det er et af de Spørgsmaal, der efter min Mening nødvendigvis maa undersøges, om det ikke vil være rigtigt at ophæve denne Aalegaardsret, for det er jo klart, at den er til ualmindelig Skade for Befolkningen. Det er ogsaa rigtigt, som det er blevet anført, at der ødelægges en stor Del Yngel, særlig Yngel af Graafisk.

Ligesom det ærede Medlem fra Randers (Mortensen) beklager jeg, at vi ikke kan faa Loven til fuldstændig Revision i Aar, men det lader sig selvfølgelig ikke gøre. Jeg har ikke noget imod, at Lovforslaget bliver henvist til et Udvalg — det vil dog formodentlig ikke faa videre Betydning —, men jeg er absolut imod, at der gøres Forsøg paa at ændre Smaating i Loven. No-

get saadant maa vente, til vi faar hele Loven til Revision.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mortensen: Skønt den højtærede Minister ikke kunde imødekomme det principale Ønske, jeg havde, vil jeg dog udtale en Tak til ham, fordi han erkendte Vigtigheden af de Spørgsmaal, jeg har fremdraget, og for hans Stilling til Nedsættelsen af et Udvalg, idet det jo kan have sin Betydning at faa et saadant nedsat. Det kan vel nok i Forbindelse med denne Sag søge Oplysninger og eventuelt indlede Forhandlinger med Aalegaardsejerne. Men jeg kan ikke tro, at et saadant Udvalg vil kunne faa indført Ændringer i selve Fiskeriloven, som Ministeren antydede. Det kan ikke være dette Udvalgs Opgave; det kan kun beskæftige sig med det foreliggende Lovforslag og med, hvad der kan tale for og imod dette. Men alene derved vil der jo være vundet noget, og muligvis kunde det ogsaa tænkes, at man ved Forhandling mellem Udvalget og Ministeren kunde faa Revisionsforslaget frem. Jeg bøjer mig naturligvis for Ministerens Erklæring om, at han ikke har kunnet faa de fornødne Oplysninger og derfor ikke har kunnet fremsætte Revisionslovsforslaget. Dertil er der ikke noget at sige. Saa maa man give op; saa kan man ikke forlange mere, og jeg skal derfor heller ikke stille yderligere Krav til Ministeren. Men jeg vil haabe, at Ministeren i Løbet af saa kort Tid som muligt vil kunne ogsaa til en saadan Klarhed, at vi kan faa Revisionsforslaget frem endnu i denne Samling og dermed faa begyndt paa de vigtige Forberedelser, der maa gøres for at faa et godt Udbytte, naar man endelig kommer til Revisionen.

Alfred Christensen: Den ærede Folketingsmand for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) gav jo Videnskaben og særlig Fiskerividenskaben et saadant Stød med sin Løbet, at det vilde have været dødbringende, hvis der havde været Spids paa Lansen. Men Videnskaben overlever det nok, hvilket vel er et Tegn paa, at Lansen ikke var i Orden. Jeg skal gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, hvad det ærede Medlem dog maa vide, da han sad her i Tinget, den Gang der først blev Tale om Laks og Randers Fjord, at det hverken er det ærede Medlem eller Randers Fiskere eller Randers Barberere, der har virket for en speciel Fiskerilov for Randers Fjord og